

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 404)

Vláda na své schůzi dne 18. března 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z těchto důvodů:

1. V programovém prohlášení se vláda zavázala zjednodušit a zkrátit proces přípravy staveb a k naplnění tohoto závazku vyvíjí soustavnou činnost. Vláda v této souvislosti uvádí, že k naplnění tohoto závazku již byl Ministerstvem dopravy zpracován a vládě předložen návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zejména že Ministerstvo pro místní rozvoj připravilo a do připomínkového řízení předložilo věcný záměr nového stavebního zákona, na jehož základě by mělo dojít k potřebné celkové rekodifikaci veřejného stavebního práva. Předložený návrh zákona ve svých důsledcích se shora vytyčenými legislativními záměry vlády koliduje.
2. Vláda předně uvádí, že obecný právní předpis, kterým zákon o hlavním městě Praze (stejně jako např. zákon o obcích nebo zákon o krajích) je, by s ohledem na obecný požadavek přehlednosti právního řádu neměl upravovat odchylky od procesního režimu správního řízení podle stavebního zákona.
3. Předložený návrh předpokládá ve správním obvodu hlavního města Prahy koncentraci správního rozhodování v územním řízení podle stavebního zákona na úrovni Magistrátu města Prahy v obou stupních správního řízení s cílem takové rozhodování zefektivnit. K tomu vláda uvádí, že navrhované vyloučení devolutivního účinku odvolání proti rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku (v daném případě Magistrátu hlavního města Prahy) v územním řízení podle stavebního zákona, tedy vyloučení příslušnosti bezprostředně nadřízeného správního orgánu rozhodnout o odvolání

proti rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, by představovalo nesystematický zásah do vztahů nadřízenosti a podřízenosti v rámci smíšeného modelu veřejné správy.

4. Vláda upozorňuje, že důsledkem navrhovaného znění čl. I bodu 2 návrhu zákona by nad rámec uváděný předkladatelem ve zvláštní části důvodové zprávy bylo vyloučení pravomoci příslušného ministerstva přezkoumat v přezkumném řízení podle správního řádu pravomocné rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o odvolání proti územnímu rozhodnutí.
5. Vláda dále uvádí, že v důsledku přijetí návrhu by bylo značně ztíženo, případně vyloučeno užití zjednodušujících postupů podle stavebního zákona, jako například společného územního a stavebního řízení. Návrh dále nezohledňuje skutečnost, že se správní praxe na úseku územního rozhodování podle stavebního zákona neomezuje toliko na rozhodování ve správním řízení podle části druhé a třetí správního řádu, ale že za podmínek § 96 stavebního zákona postačí pro vyjmenované stavební záměry územní souhlas, na jehož vydávání se podle stavebního zákona části druhá a třetí správního řádu nevztahují.
6. Vláda se neztotožňuje se závěrem předkladatele uvedeným v obecné části důvodové zprávy, že navrhovaná úprava nepřináší nová korupční rizika, a má za to, že dopad navrhované koncentrace rozhodování v územním řízení u jediného orgánu územně samosprávného celku by měl být řádně vyhodnocen.
7. V neposlední řadě vláda upozorňuje na absenci přechodných ustanovení v předloženém návrhu zákona, jež by upravila podmínky a způsob dokončení řízení, vedených úřady městských částí hlavního města Prahy, Magistrátem hlavního města Prahy nebo příslušným ústředním správním orgánem, která by nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona, což by podle názoru vlády způsobilo zásadní aplikační problémy.